

Tên trộm

Mọi người đều nghĩ rằng Horace Danby là một công dân tốt và trung thực. Lão khoảng 50 tuổi và đang sống độc thân. Ngoại trừ những cơn sốt nhẹ trong mùa hè, còn thì Horace cảm thấy hoàn toàn khoẻ mạnh và hạnh phúc. Lão là một thợ khoá giỏi và rất được khách hàng tin cậy. Vâng, có thể như mọi người nghĩ, Horace là một công dân tốt, nhưng lão ko hề trung thực. Cũng bởi lão là một thợ khoá.

Đã 15 năm nay, năm nào Hỏace cũng tiến hành một phi vụ mà ngoài lão ra thì ko ai biết cả. Horace rất thích sách, những quyển sách quý hiếm và đắt tiền. Lão chỉ đọc chúng vền vẹn một lần rồi sau đó xếp chúng ngay ngán lên giá để khi khách tới chơi, lão có thể ngẩng cao đầu và tự hào với bộ sưu tập sách giàu tri thức. Tiền mua sách chính là tiền từ các phi vụ đặc biệt kia!

Dưới cái nắng chói chang của tháng bảy, Horace chắc mẩm rằng phi vụ năm nay sẽ suôn sẻ và trót lọt như 15 lần trước. Trong suốt hai tuần, lão đã nghiên cứu kỹ ngôi nhà của gia đình Grange, quan sát vị trí các phòng, tìm hiểu hệ thống báo động, lối ra, lối vào và cả khu vườn. Cả gia đình Grange đang nghỉ ở Luân đôn , hai người giúp việc thì vừa đi xem chiếu bóng, lão tha hồ hành động. Horace kiểm tra lại túi đồ nghề và theo lối sau vườn đến cửa phòng bếp. Lão đã thấy người giúp việc cất chìa khoá cầu thả như thế nào. Lão chỉ việc thò tay qua lỗ nhỏ trên cửa, lôi ra chùm chìa khoá. Rất nhanh gọn, thực sự đơn giản hơn so với các lần trước khi mà lão còn phải khó nhọc để phá khoá. Như mọi tên trộm chuyên nghiệp, Horace vô cùng cẩn thận với các dấu tay của mình. Lão ko bao giờ

để lại hiện trường một dấu vết nào. Vì vậy, các phi vụ của lão vẫn luôn trót lọt. Lão mở cửa. Một con chó đang nằm dài trên sàn nhà sủa hăng vài tiếng rồi liền ve vẫy đuôi khi nghe lão gọi tên nó: “Ngoan nào, Sherry!”. Các con chó nuôi làm cảnh thườngn như vậy. Chúng chỉ cần người lạ mặt gọi đúng tên và tỏ vẻ âu yếm là chúng có thể thân thiện ngay. Con Sherry ko phải là một ngoại lệ.

... Horace tiến thẳng về phía phòng sách. Lão nhẹ nhàng gỡ bức tranh duy nhất đang treo trên tường xuống. Quả thực, lão đã ko hề nhầm. Phải chăng đây chính là cách giấu của được các gia đình giàu có ưa chuộng nhất? Trong phòng còn có một giá sách nhỏ và một chiếc bàn, trên mặt bàn có một bình hoa to. Lão mở bộ đồ nghề, lấy những thứ cần thiết để mở cái két chìm kia. Mũi lão lại sụt sịt. Con sốt quái quỷ! ”Những người giàu càng giàu thì càng thường ngu ngốc !“ - Lão nghĩ thầm. Chúng huênh hoang khoe trên báo về sự giàu có, về ngôi nhà tuyệt vời, về những chuyến du lịch... và dĩ nhiên lão ko thể bỏ qua được con môi ngon lành này. Nhưng Horace có vẻ dị ứng với cái mùi quái quỷ toát ra từ lọ hoa trên bàn. Lão rút khăn tay ra xì mũi.

Chợt, lão nghe thấy một tiếng nói vang lên phía cửa:

”Gì vậy? Cảm hay sốt thế?“

”Sốt...“ - Horace đáp như cái máy trước khi kịp định thần.

”Có vẻ nghiêm trọng đấy! Ông phải đến bác sĩ thôi nếu ông ko muốn nó làm hỏng việc. Tôi đã nghe thấy tiếng ông từ trên lầu“.

Đó là một phụ nữ trẻ, xinh đẹp trong bộ đồ đỏ. Cô tiến về phía lò sưởi, con chó nhỏ lảng bắng theo sau. Cô tỏ ra rất bình tĩnh trước sự xuất hiện của một tên trộm trong nhà: “Ai cũng nghĩ là chúng tôi đang vắng nhà. Làm sao mà tưởng tượng được cảnh hay ho này, phải ko?“. Horace thấy có nhiều phần để hy vọng bởi cô ko hề tỏ vẻ hốt hoảng hay giận dữ, cô dường như ko có ý định báo cảnh sát. Lão luôn cố tránh và chưa từng bao giờ phải dùng vũ lực để lấy tiền, nhất là với một phụ nữ trẻ đẹp như cô ấy.

”Xem ra tôi đang cản trở công việc của ông? Giờ ông định làm gì?“ - Cô hắt đầu hỏi lão.

”Dĩ nhiên là chuồn khỏi đây rồi!“ - Lão đáp trống ko.

”Còn tôi sẽ gọi điện cho cảnh sát và thông báo về một vị khách ko

mời“- Cô xem ra có vẻ háo hức đôi đầu với lão.

”Tôi thì dễ dàng cắt dây điện thoại rồi... - Lão cười ngập ngừng-... Cô bất tỉnh khoảng nửa giờ cũng đủ cho tôi hành động...”

”Ông định đánh tôi ư?”.

Lão ko trả lời thẳng:“ thì cứ cho là thế! Cô ko sợ à?”.

Lão mạnh dạn đề nghị:“ Tại sao co ko thể để cho tôi đi nhỉ? Tôi cũng đã lấy gì của cô đâu? Và tôi hứa sẽ ko bao giờ trở lại đây nữa!”.

Cô gái đột nhiên đánh giọng lại:“Sao lại phải thế? Ông đang chuẩn bị ăn trộm của tôi cơ mà? Nếu tôi để ông đi, biết đâu ông sẽ ăn trộm của một người khác? Xã hội cần được thoát khỏi những người như ông”.

Horace cười: ”Tôi ko đe dọa gì xã hội. Tôi chỉ lấy của những kẻ thừa tiền, như gia đình cô chẳng hạn. ít ra thì cô cũng còn gấp bốn năm lần thế này ấy chứ!”

Cô cười phá lên trước giọng van nài thảm thiết của lão.

”Tôi ko có quyền đòi hỏi cô nhưng tôi thành thật mong cô hãy cho tôi một cơ hội. Hãy để tôi đi và tôi hứa sẽ từ bỏ việc xấu xa này!”.

Cô im lặng, nhìn lão một cách thân thiện: ” Ông thực sự ko muốn đi tù, phải ko?”.

Cô tiến về phía bàn, lôi ra bao thuốc. Horace nhìn cô, chờ đợi sự tha thứ.

”Cô sẽ để tôi đi chứ?”- Lão châm lửa hộ cô.

”Được rồi, nhưng ông cũng phải giúp tôi một việc”.

”Bất kì điều gì!... mà tôi có thể”.

”Lần này tôi quay về là để lấy đồ trang sức lên Luân Đôn dự một buổi dạ tiệc . Buổi tiệc quan trọng mà! Tuy nhiên, tôi...”

Horace mỉm cười:“Như mọi phụ nữ khác, cô lại quên chìa khoá ở đâu đó rồi đúng ko?”

”Vâng“- Cô gái nhẹ nhàng đáp.

”Để đó cho tôi! Song tôi phải phá khoá cơ.”.

Cô gái vui vẻ:“Ko sao! Chúng tôi còn nghỉ lại Luân Đôn dài dài. Ba ngày nữa tôi sẽ trở lại rồi nhờ ông tới sửa hộ kết sắt luôn. Chồng tôi sẽ ko biết gì về chuyện này và anh ấy sẽ ko thể trách tôi là chúa đăng trí”

Chỉ trong một giờ, lão đã hoàn tất mọi việc, rời khỏi nhà cô gái với một niềm vui khó tả.

Giữ đúng lời hứa với cô gái trẻ tốt bụng, ba ngày sau, lão quay lại để chữa cái kết sắt cho cô gái. Trên đường đi, lão nghĩ tới những quyền sách sắp xuất bản và lão đã dự định một vụ trộm khác an toàn và cẩn thận hơn. Nhưng lão ko còn cơ hội nào để thực hiện một vụ trộm khác. Cảnh sát đã tóm cổ lão khi lão vừa bước chân qua cửa. Bà chủ nhà đứng đó, ko phải cô gái mà một bà già sáu mươi, bà ta nói rằng kết sắt đã bị khoắc sạch và câu chuyện về cô gái mặc bộ đồ đỏ của lão là tưởng tượng. Cũng chẳng có ai tin lão bởi người ta tìm thấy dấu vân tay của lão cũng như chẳng ai có thể tin được câu chuyện lạ lùng kia: bà chủ nhà nhờ tên trộm mở kết sắt hộ...